

ringen besluttede, hvilke råd og puljer der skulle nedlægges.

Så vil jeg sige, at jeg også tror, at pengene rent økonomisk er givet godt ud, og i hvert fald er det utrolig ærgerligt, at man ikke når at følge op på de erfaringer, man havde her for det første år, og finde ud af, hvad det er for en type projekter, der batter noget, som bliver økonomisk bæredygtige, og som virkelig hjælper. Det er enormt ærgerligt.

Og så må jeg sige til hr. Christian H. Hansen igen, at jeg ønsker ikke på nogen måde at mistænkeliggøre hr. Christian H. Hansens pjece, men jeg mener ikke helt, at man kan sammenligne en enkelt pjece, som man sender ud til daginstitutioner, med en pulje, hvor der ligger 1.500 plus 300, det giver altså 1.800, ansøgninger om aktiviteter i hele landet. Der er ikke helt proportioner mellem de to ting.

Det Radikale Venstre støtter altså beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må spørge hr. Martin Lidegaard, om hr. Martin Lidegaard ikke er enig i, at sådan en pjece – jeg må lige gøre opmærksom på, at det ikke er hr. Christian H. Hansens pjece, det er ministeriets pjece, jeg henviste til – kan skabe debat, fordi den indeholder nogle ting, som lægger op til, at man tager vare om denne her problematik og skaber noget debat ude i skolebestyrelserne og ude i kommunalbestyrelserne, når nu det er en pjece, der bliver udformet af ministeriet, og ikke hr. Christian H. Hansens egen lille pjece.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

I modsætning til hr. Christian H. Hansen er jeg nok af den opfattelse, at de bedste resultater får man ved at give folk mulighed for selv at udforme deres egne projekter og tage udgangspunkt i deres egen virkelighed dér, hvor de er lokalt, og derfra lave de forskellige forsøg og ordninger, i modsætning til tanken om, at man fra ministeriets side med eller uden hr. Christian H. Hansens hjælp og assistance udsender en pjece, hvori der står, hvad man skal gøre og ikke skal gøre for at løse det her problem.

Jeg har intet imod den pjece, det er en ganske glimrende foranstaltning, det er bare ikke tilnærmelsesvis nogen erstatning for den anden ting.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslistens ordfører på området kan ikke være til stede. Derfor skal jeg sige følgende:

Da Enhedslistens daværende finans- og sundhedsordfører under forhandlingerne om finansloven for 2001 foreslog børnekostpuljen, der skulle finansiere forsøg med bespisning med økologisk mad i folkeskolen og i børnehaver, var det, fordi mange af folkesygdommene her i landet er betinget af forkert ernæring, og samtidig har det vist sig uendelig svært trods mange kampagner at ændre på voksne menneskers spisevaner.

Vi havde efterhånden fået mange efterretninger ude fra skolerne om, at en stor gruppe børn manglede at have madpakker med i skole, og at de ofte havde penge med i stedet for, og de, der havde, købte nogle, skal vi sige meget underlige fødevarer i spisefrikvartererne.

Det er et individuelt valg, og det vil Enhedslisten ikke forsøge at forbyde. Børn skal selvfølgelig have lov til at foretage nogle fødevalevalg, som de ønsker, også af den mere horrible slags, men i modsætning til regeringen vil vi godt forsøge at sørge for, at børnene får et konkret tilbud om noget andet og noget bedre. Det kalder vi valgfrihed.

Det er nødvendigt, når folkesygdomme som hjerte-kar-sygdomme, sukkersyge, allergi, fedme osv. skal angribes, at børnene bliver sikret en sund mad i barndommen, så de får mulighed for at lære at kunne lide den sunde mad.

Ideen om en pulje penge til mad i skoler og børnehaver udsprang nemlig på sin vis af det anerkendende udtryk »frikadeller, som vor mor lavede dem«, der bruges temmelig meget i det danske sprog, og som jo betyder, at den mad, vi fik som børn, kan vi godt lide. Ja, faktisk betragtes det ubevidst som et kvalitetsstempel, hvis mad er ligesom den, vi fik som børn.

Der er ganske vist ikke nogen videnskabelig dokumentation for den opfattelse, men det er ikke desto mindre rigtigt, at vores madvaner grundlægges i barndommen, og det er derfor i barndommen, samfundet skal gøre alt for at sætte ind, hvis vi ønsker at ændre på dårlige madvaner og sikre gode madvaner.

Det er baggrunden for, at Enhedslisten fortsat kan tilsige vores fulde støtte til opretholdelse af børnekostpuljen.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må jo sige, at jeg nok har lidt sværere ved at afvise det her forslag end det tidligere, men jeg